

RAPPORT OUTREACH

*Laat je als professional inspireren om
buiten de muren van je organisatie
te werken en zo kwetsbare mensen
beter te bereiken!*

Inhoud

- 3 Inleiding
- 4 Wat?
 - *Kom uit je kot!*
- 5 Waarom?
 - *Laat niemand aan zijn lot over.*
- 6 Waar?
 - *Kom in onze leefwereld en spreek ons aan.*
- 8 Wie?
 - *Spreek ook diegenen aan die minder aanspreekbaar lijken*
- 9 Hoe?
 - *Laat ons terug mens voelen.*
- 11 Aan de slag
 - *Outreaching werken is doen!*

1. Inleiding

Outreachend werken gaat over hulp- en dienstverlening die start in de leefwereld van mensen en waarbij je zelf als hulpverlener het contact opzoekt. Bij Recht-Op ervaren we dat actief mensen opzoeken op plaatsen waar ze sowieso komen (voedselbedeling, buurthuis...) een aanpak is die enorm loont.

De kennis om armoede effectief aan te pakken zit bij mensen in armoede zelf. Zij kunnen het beste aangeven welke drempels zij ervaren om van daaruit mee na te denken over wat er nodig is om tot kwaliteitsvolle veranderingen te komen. Recht-Op vzw is een vereniging waar mensen in armoede het woord nemen en strijdt samen met hen voor een samenleving zonder uitsluiting. We vertrekken telkens vanuit ervaringen van mensen in armoede en zoeken samen hoe we tot toegankelijke hulp- en dienstverlening kunnen komen.

We merken in onze vereniging dat veel mensen de weg niet vinden in het verkokerde welzijnslandschap: *"We kennen het aanbod niet, weten niet voor welke vraag we waar terecht kunnen, we durven geen hulp vragen, we hebben geen vraag, maar wel problemen."* Ook sociale professionals ervaren dat ze niet alle noden over de vloer krijgen, dat veel mensen de stap naar hulp niet of veel te laat zetten. Er is ook een duidelijke tegenstelling: hulpverleners vertellen dat ze het moeilijk vinden om mensen, buiten de muren van hun organisatie, aan te spreken omdat ze schrik hebben dat ze mensen lastigvallen terwijl onze deelnemers net vertellen dat ze erg opgelucht waren toen ze aangesproken werden.

“ Ik werd aangesproken toen ik aan het wachten was op mijn voedselpakket. Ik was blij dat iemand mij aansprak. De babbel was voor mij even belangrijk als het voedselpakket.

“ Als ze naar mij toekomen, voel ik dat ze mij oprecht willen helpen. Hierdoor gaat mijn wantrouwen weg en voel ik mij gelijk.

We willen professionals motiveren om buiten de muren van hun organisatie te werken om voor een zo groot mogelijke groep de stap naar hulp- en dienstverlening te verkleinen. Als hulpverleners zelf mensen aanspreken zal bovendien een grotere groep mensen die nu zijn rechten niet kent toegang krijgen tot die rechten. We legden met onze projectgroep een proces af. In dit rapport gaan we dieper in op hoe mensen in armoede outreachend werken ervaren en waarom het de moeite loont zowel voor hulpvragers als hulpbieders. Om ook de noden, drempels en ervaringen van hulp- en dienstverleners in kaart te brengen, organiseerden we een focusgroep met sociale professionals en enkele van onze groepsleden.

Naast dit rapport ontwikkelden we inspiratiefiches over outreachend werken. Het zijn kleurrijke fiches in pocketformaat met geluidsfragmenten om te duiden, te inspireren en te motiveren om outreachend aan de slag te gaan. Beluister [hier](#) één van de fragmenten.

Voor meer info over hoe je de inspiratiefiches kan bekomen, mail naar info@recht-op.be.

2. WAT?

Kom uit je kot!

Outreachend werken is een veelgebruikte term en wordt op verschillende manieren ingevuld. Doordat het een containerbegrip is, kan de inhoud ervan vervagen. Weet daarom als organisatie waarover je spreekt en maak het concreet voor alle betrokkenen zodat het geen inhoudsloze methode wordt.

Vanuit de literatuur wordt er gesproken over outreachend werken op drie manieren* :

1. In de huiselijke omgeving (vb. huisbezoeken)
2. Vanuit maatschappelijke voorzieningen (aanwezig zijn binnen de werking van een andere organisatie, vb. OCMW bij Huis van het kind, ...)
3. In de publieke ruimte (op straat, pleinen, parken ...) en vindplaatsen (scholen, zorgcentra, sociale restaurants, voedselbedelingen, ...)

Outreachend werken gaat over hulp- en dienstverlening die start in de leefwereld van mensen. Het is niet enkel een locatie waar je mensen opzoekt. Het gaat ook over een houding, een mindset met als focus rechtentoekenning en -uitputting. Het is een actieve en laagdrempelige manier waarbij je als professional zelf het contact opzoekt en aangaat. Het heeft als doel om onderbescherming tegen te gaan door mensen te wijzen op hun rechten en om hen wegwijs te maken in het aanbod van hulp- en dienstverlening.

Het is belangrijk om hiervoor het standaardbeeld van 'de cliënt die op het bureau van de hulpverlener langskomt' te doorbreken. Om een zo groot mogelijke groep te bereiken, is het noodzakelijk om 'uit je kot' te komen in plaats van een aanbod te doen vanuit je bureau. Veel mensen kennen immers hun rechten niet, maar vinden evenmin de weg naar hulp- en dienstverlening. Het doel daarbij is niet enkel om vanuit je eigen aanbod van je dienst te vertrekken, maar om te beginnen bij wat mensen nodig hebben. Je spreekt mensen aan vanuit oprechte interesse en een gemeente 'hoe is 't? Zou ik je kunnen helpen?'

Iedereen wacht op iemand die vraagt hoe het er echt mee gaat.

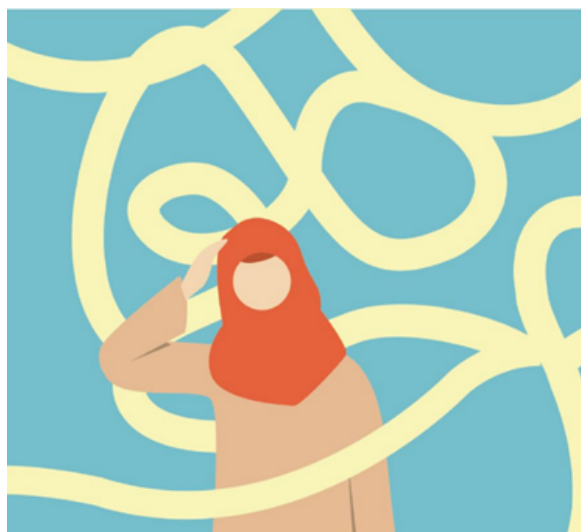
Elke dag is overleven voor mij. Schaamte, angst en mijn zware rugzak maken het zo moeilijk om de eerste stap naar een dienst te zetten.

Outreachend werken vraagt om een specifieke aanpak, vaardigheden en kennis, wat niet voor elke professional evident is. Hiervoor vragen we aan organisaties om professionals oefenruimte te geven om hierrond te experimenteren en ondersteuning te voorzien waar nodig. We ervaren dat er nog veel drempels zijn bij professionals om outreachend aan de slag te gaan en dat er bij organisaties vaak een handelingskader rond outreachend werken ontbreekt.

3. WAAROM?

Laat niemand aan zijn lot over.

Ondanks een grote vooruitgang op economisch vlak blijft de omvang van armoede groot. Hierdoor worden mensenrechten geschonden en is er grote ongelijkheid in de samenleving. Deze uitsluiting aanpakken vereist een armoedebelief dat streeft naar structurele veranderingen. Inzetten op de toegang tot rechten is een belangrijke hefboom.

Mensen in een kwetsbare positie botsen vaak op grote drempels om de stap naar hulp- en dienstverlening te zetten en komen daardoor in een situatie van onderbescherming terecht. Onderbescherming is een groot probleem in onze samenleving. Het TAKE-project concludeerde dat 40 tot 50 procent van de rechthebbenden geen leefloon aanvraagt*. Ook bij andere sociale rechten is er een grote non take-up door lange procedures en gebrek aan informatie.

Vaak komen mensen enkel tot hun sociale rechten wanneer ze hier zelf om vragen, maar dat veronderstelt dat mensen weten waar zij al dan niet recht op hebben. Veel mensen die wel degelijk hulp nodig hebben, blijven zo onder de radar. Ook sociale professionals ervaren dat ze niet alle noden over de vloer krijgen, dat veel mensen de stap naar hulp niet of te laat zetten. Proactief mensen opzoeken en aanspreken zou een oplossing kunnen bieden. Het geeft kansen aan mensen die er niet om (kunnen) vragen.

Leven in armoede heeft een grote impact op hoe je je voelt. Het tast je zijn aan en vreet aan je zelfvertrouwen.

Hulp vragen is moeilijk voor mij. Ik zet niet gemakkelijk zelf de stap naar een dienst door slechte ervaringen uit het verleden en schaamte. Als ik dan naar een nieuwe dienst moet gaan, bereid ik mij daar dagenlang op voor.

Mensen kennen vaak het aanbod van een dienst niet, ze weten niet dat het bestaat of dat het ook voor hen bedoeld is.

Ik kan niet naar een dienst toe gaan als ik niet weet dat het bestaat. Als ik mijn rechten niet ken, hoe kan ik er dan beroep op doen?

Door outreachend te werken, zal je als professional sneller de complexiteit van problemen ervaren waarbij het ene probleem het andere versterkt of uitlokt. Het is belangrijk om hier het onrecht te erkennen en te benoemen. Zo worden mensen erkend in hun mens-zijn. Dat is een belangrijke stap om tot rechtenvervulling te kunnen over gaan.

Als iemand naar je toe komt en je moeilijke situatie erkent, zegt dat het vreselijk is, dan is dat uitnodigend om een dieper gesprek aan te gaan. Menselijkheid en gelijkwaardigheid leiden tot meer vertrouwen.

Mensen aanspreken op de rechten die ze hebben en samen met hen op zoek gaan naar nog on vervulde rechten maakt een groot verschil. Een recht zelf ter sprake brengen, creëert opening voor het verdere proces dat je samen gaat.

“ *Wanneer een hulpverlener zelf over rechten begint, voel ik mij opgelucht en geholpen. Ik ben niet de domme die niet weet waar ze recht op heeft en er dus niet achter heeft gevraagd. Het geeft mij vertrouwen en een goed gevoel. Ik voel mij gesteund, word gehoord en gezien en ik sta er niet alleen voor.*

Daarnaast ga je als hulpverlener ook automatisch meer generalistisch werken. Je weet nog niets over die persoon, je weet ook niet met welke vragen die zit dus je contact start van mens tot mens. Gaandeweg komt een gesprek op gang en tast je af waar problemen kunnen liggen. Op je bureau start je contact vaak aan de hand van concrete vragen of problemen waardoor het een valkuil is om mensen te verengen tot ‘hulpvrager’.

Door outreachend te werken, leer je de leefwereld van je doelgroep beter kennen, krijg je inzicht in de lokale problemen en kan je net de mensen aanspreken die je anders niet bereikt. Door te vertrekken vanuit problemen die het meest leven bij de doelgroep, kan je signalen naar boven brengen die kunnen leiden tot structurele veranderingen in je organisatie of bij het beleid. Op lange termijn zal deze werkvorm veel opleveren. Door preventief en proactief te handelen zal de dienstverlening uiteindelijk veel efficiënter verlopen.

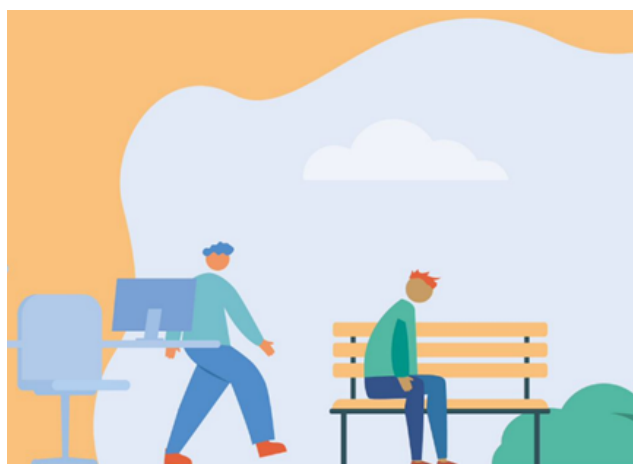
“ *Wat ik zelf, als hulpverlener, een belangrijk signaal vind, door outreachend te werken, is dat je niemand aan z'n lot overlaat. Dat je wil investeren in het aan iedereen een hand reiken, ook als ze die niet meteen willen aanvaarden. Dat je toch tijd en middelen blijft vrijmaken om dat te doen. Dat vind ik erg waardevol, los van wat je wel of niet met mensen bereikt.*

“ *Outreachend werken is de sleutel tot kwetsbare burgers. Je kan meer op maat en tempo werken en je wint tijd door er zelf naartoe te stappen en niet af te wachten.*

4. WAAR?

Kom in onze leefwereld en spreek ons aan.

Outreachend werken geeft kansen aan mensen die uit zichzelf geen stap zetten naar hulp- en dienstverlening. Door aansluiting te zoeken in de leefwereld, kan je vertrouwen opbouwen, een relatie aangaan en mensen ondersteunen. Gelijkwaardigheid groeit sneller op een neutrale plaats.

“

Ik kon mijn verhaal doen tegen iemand die niet mee stond aan te schuiven voor een voedselpakket. Ik was heel blij dat ze mij aansprak. Ik had heel veel schaamte, maar ik voelde warmte en contentement over mezelf na het gesprek.

“

De relatie-opbouw ligt voor mijn aanvoelen, als hulpverlener, anders (vaak beter en hechter) dan met mensen die je enkel op bureau ziet. Mensen zijn veel meer op hun gemak. Als je een cliënt uitnodigt op bureau gelden de regels van de organisatie: de hulpverlener bepaalt hoe er gewerkt wordt, hoeveel tijd er voorzien wordt, wat de regels zijn, etc. Als je naar mensen toe gaat, bepaal je die samen.

Denk daarbij na over de plek die je kiest. Je kan werken in de publieke ruimte (op straat, pleinen), op vindplaatsen (voedselbedelingen, zorgcentra, sociale restaurants,...), via huisbezoeken, als antennepunt in een andere organisatie, ... Waar je ook gaat, hou rekening met de eigenheid van de plaats.

Durf naar die plekken te gaan die buiten je comfortzone liggen. Ook al kan de stap voor jou groot zijn om naar nieuwe plekken te gaan, de drempel voor kwetsbare mensen om naar jouw dienst te komen is groter. Ook is het belangrijk om te zien dat mensen die jouw hulp kunnen gebruiken ook aanwezig zijn op de plekken waar je bent en naartoe gaat. Zet dus ook je outreachende houding in op kantoor want op de stoep van je dienst staan er ook mensen te aarzelen die een duwtje in de rug nodig hebben.

“

De psycholoog had me vroeger aangeraden om bij het OCMW langs te gaan. Ik ben er zeker 10 keer gepasseerd, maar durfde nooit naar binnen gaan.

“

Ik was aan het buurthuis. Ik kon er niet goed binnenstappen en stond er maar voor de deur te draaien. Toen kwam er iemand naar buiten en dat hielp enorm.

Verder is herkenbaarheid erg belangrijk. Keer herhaaldelijk terug naar dezelfde plek. Zo kan er meer vertrouwen opgebouwd worden met mensen.

“

In het sociaal restaurant waar ik ga, komt vaak een maatschappelijk werker van het CAW. Het is altijd dezelfde persoon en hij blijft nooit aan zijn tafeltje zitten. Hij verplaatst zich altijd tussen de mensen en gaat naast ons zitten. Iedereen kent hem daar en vertrouwt hem.

De plek waar je naartoe gaat als hulpverlener is niet het meest belangrijke. Je kan overal buiten je bureau mensen aanspreken. Het gaat er vooral over dat je zelf als hulpverlener actief mensen aanspreekt, in hun leefwereld. Vanuit gelijkwaardigheid klinken interesse, engagement en betrokkenheid meer oprecht.

“

Ik zat opgesloten in mezelf en iemand sprak mij aan. Dat gaf mij zoveel kansen.

5. WIE?

Spreek ook diegenen aan die minder aanspreekbaar lijken.

Sociale professionals vertellen soms dat ze het moeilijk vinden om mensen ongevraagd aan te spreken. Ze hebben schrik om mensen lastig te vallen en weten vaak niet hoe ze er aan moeten beginnen. Die vrees is ongegrond: mensen die in armoede leven getuigen dat ze net opgelucht zijn om door iemand aangesproken te worden. Door eenzaamheid en geïsoleerd te leven zijn ze vaak afwachtend. Daarom is het erg belangrijk dat je zelf als professional de eerste stap zet en actief naar mensen toe gaat.

Ik dacht: "Waarom komt die niet naar mij toe?" Maar ik durfde zelf ook niet de stap te zetten.

Maak vanaf het begin duidelijk wie je bent en voor wie je er bent. Dat kan bijvoorbeeld met een affiche, een visitekaartje of het dragen van een badge.

Ik had haar al heel dikwijls gezien [in de voedselbedeling]. Ik dacht dat ze enkel met mensen sprak die zij al kende. Ze had een grote map bij en ik dacht: die spreekt mij niet aan, want die heeft geen dossier van mij.

Stap ook niet enkel op de meest aanspreekbare mensen af. Probeer contact te leggen met diegenen die wegstaren of niet direct interesse in je tonen. Het gaat vaak over mensen die dikwijls al afgehaakt zijn door slechte ervaringen met hulpverlening en zelf niet actief een hulpvraag stellen.

Ik zat helemaal in elkaar gekrompen en keek naar beneden. Ik had toen het gevoel dat er op mij neergekeken werd. Ik durfde geen oogcontact te maken. Ik had dat nog nooit meegemaakt dat er iemand mij zo aansprak. De manier waarop ze met mij sprak, niet dwingend, eerder suggesties doen en mij het gevoel laten dat ik vrij bleef, maar wel kansen aangeboden kreeg.

Ga niet op uiterlijke kenmerken af om in te schatten wie er in een kwetsbare situatie leeft. "Het zijn niet enkel de mensen met kapotte schoenen die in armoede leven." Houd er rekening mee dat mensen vaak wantrouwig en beschaamd zijn en hun problemen niet snel blootgeven. Er is nood om gezien en gehoord te worden, maar niet iedereen heeft vanaf de eerste keer al vertrouwen.

Je gaat niet altijd prijsgeven dat je het moeilijk hebt. Ik probeer altijd mijn hoofd opgeheven te houden ook al heb ik het heel moeilijk en kost dit zoveel moeite. Soms is je trots het enige dat nog overblijft dus wil je die behouden, maar hulpverleners weten niet wat er in ons hoofd speelt.

6. HOE?

Laat ons terug mens voelen.

Outreachend werken vergt een bepaalde houding en een generalistische aanpak (zie ook www.samenwijzer.be). Zet in op gelijkwaardigheid, proactief handelen vanuit een rechtenbenadering, op maat en tempo van de persoon die voor je staat. Benader mensen ook vanuit iets positief en erken het onrecht dat hen aangedaan wordt. Op deze manier kunnen mensen ontschuldigd worden in hun situatie en kan je aan een vertrouwensrelatie bouwen.

Ik word al op zoveel plaatsen en diensten aangesproken op wat er niet goed is. Wanneer een hulpverlener mij aanspreekt op iets dat ik goed doe, geloof ik het eerst niet omdat ik het zelf zo niet zie, maar na een tijdje lukt dat beter en krijg ik het gevoel dat ik mee tel, dat ik er ook mag zijn.

Voor mij als dienstverlener is vertrekken vanuit iets positief heel belangrijk. Ik denk dat je gerust de dingen mag benoemen, maar dat je mensen vooral een steun moet bieden om het mogelijk te maken om dingen aan te pakken, situaties te veranderen. Je moet, meer dan in andere werkvormen, een soort partnerschap aangaan met je cliënt rond dezelfde doelen.

Mensen hebben vaak het gevoel dat ze alleen zijn met hun problemen en dat ze hun onrecht niet kunnen delen met anderen. *“Ik was nogal sceptisch. Ik dacht: onze problemen zijn privé.”* Door mensen aan te kijken en vanuit oprechte interesse aan te spreken, voelen ze zich terug waardig.

Durf tijd te maken om outreachend te werken. Het vergt tijd en vaardigheden om de juiste bril op te zetten en aan te voelen dat outreachend werken meer is dan een bepaalde locatie kiezen die buiten de muren van je bureau valt. Het gaat vooral over een goede houding aannemen ten opzichte van de mensen die je aanspreekt.

Het is niet omdat een hulpverlener in een buurthuis of op een pleintje zit dat ik er mee kan praten. Voor mij is het belangrijk dat iemand naar mij toe komt.

Ga regelmatig naar dezelfde plek en probeer op hetzelfde tijdstip te gaan. Het vergroot de kans dat je dezelfde gezichten ziet. Net door herhaaldelijke contacten kan je wantrouwen doorbreken en kan er een vertrouwensband opgebouwd worden.

Ik had haar al vaak gezien, maar ze sprak mij nooit aan. Ik wou graag dat ze met mij contact maakte, maar uiteindelijk heb ik haar zelf weggeplukt bij iemand waar ze om de 14 dagen mee zat te babbelen op de voedselbedeling.

“

Ze nam haar tijd om bij ons te komen zitten. We zaten naast elkaar, op dezelfde hoogte. Ze toonde bezorgdheid, stelde mij gerust en vertelde ook over zichzelf. Ze keek mij aan in mijn gezicht en gaf mij het gevoel dat ik ertoe deed. Ze was niet dwingend, maar luisterde echt. Ze is contact blijven houden.

Spreek mensen vrijblijvend aan. Handel vanuit gelijkwaardigheid, menselijkheid, gemeente authenticiteit. Durf daarnaast ook aanklappend te werken, maar doe dit vanuit een vragende houding en leg niet zelf bepaalde zaken op. Wees je bewust van het verschil in noden en referentiekader van jezelf en de personen die je aanspreekt. Het is belangrijk om respect te tonen voor mensen hun keuzes en levenssfeer.

“

Je zit daar en je zit zo in de miserie. Ik denk op zo'n moment: "laat me gerust". Maar ze heeft mij drie of vier keer aangesproken. De aanhouder wint, zeggen ze soms, en dat is bij mij zo geweest.

Outreachend werken is niet altijd evident en kan je kwetsbaar maken als professional. Tijd, dossierlast en angst om de leefwereld van de cliënten te betreden, kunnen een drempel zijn.

“

Je komt er maar met je eigen 'zijn'. We weten niet of de mensen dat wel willen, aangesproken worden. Misschien kiezen ze ervoor om zich even af te zonderen. We blijven wel proberen, tenzij mensen echt aangeven niet aangesproken te willen worden. Het is blijven proberen en aanvoelen.

Blijf op zoek en houd vol want het levert je op langere termijn zoveel op en het maakt een enorm verschil voor de mensen die je aanspreekt.

“

Ik heb veel gemist in mijn leven. Het feit dat zij wel contact is blijven houden, was heel belangrijk voor mij. Ze deed echt moeite.

Voorstelling van de inspiratiefiches op de Antwerpse Staten Generaal 2022.

7. AAN DE SLAG

Outreaching werken is doen!

Zonder de volledigheid te willen nastreven, zijn hier nog enkele tips ter inspiratie om outreachend aan de slag te gaan.

Voor de professional:

- Probeer om **contactgegevens** van mensen te vragen. Geef ook telkens zelf je telefoonnummer en bel ineens zodat jouw telefoonnummer een bekend nummer wordt in hun gsm en sla dan samen je contactgegevens op.
- Ga op **vaste tijdstippen** naar **dezelfde plekken**. Hang bijvoorbeeld een flyer op met wanneer je komt, je contactgegevens en een foto van jezelf zodat je herkenbaar bent.
- Zet in op '**quick wins**'. Dit zijn kleine praktische dingen die je samen onderneemt of rechten die je in orde brengt. Het helpt om vertrouwen op te bouwen.
- Het is belangrijk om je **eigen drempels** te (h)erkenken en te overwinnen. Anders ga je niet over tot actie en daar staat of valt het mee. Outreachend werken is doen.
- Als outreacher heb je een **signaalfunctie** aangezien je heel laagdrempelig en lokaal mensen aanspreekt. Wees alert voor vaak voorkomende problemen en voor structurele manieren van uitsluiting. Benoem en signaleer dit.

Voor de organisatie:

- Outreachend werken moet een **keuze** zijn van de organisatie. Je moet overtuigd zijn van de meerwaarde die het biedt, dat het nodig is om mensen op die manier tot hun rechten te brengen. Zet in op middelen, tijd en mogelijkheden om outreachers te laten experimenteren.
- Vertrek vanuit een **duidelijke visie**: waarom wil je outreachend werken, wat wil je daarmee bereiken en hoe ga je je organiseren? Organiseer bijvoorbeeld een projectgroep (met outreachers, bestuurders, partners...) die mee de inhoudelijke lijnen uittekent en leg samen een handelingskader vast. Zorg zo voor meer gedragenheid en bed het structureel in.
- Zorg voor **degelijk materiaal**: een smartphone of tablet met internet helpt om zaken direct op te zoeken of om mensen een adres of de foto van een dienst te tonen om hen zo de weg te wijzen.
- Voorzie een **budget**. Soms kan het nodig zijn om ergens een koffie te gaan drinken of ergens rustig te zitten voor een langer gesprek.
- Zorg als organisatie dat een outreacher een **aanspreekpunt** heeft en dat er steeds iemand vlot bereikbaar is als de outreacher op stap gaat. Spreek ook regelmatig af met collega-outreachers. Je kan veel leren door ervaringen uit te wisselen.

- Organiseer **focusgroepen** met (ex)cliënten: wat werkt voor hen, wat heeft hen over de streep getrokken, hoe zijn zij aangesproken, wat kan er anders?
- Zorg voor een **veilige en open omgeving** om drempels van outreachers te bespreken en te overwinnen. Outreachend werken behaalt pas zijn succes als de outreachers ook effectief actief de stap zetten naar elke persoon, ook zij die niet zo aanspreekbaar lijken.
- Probeer ook **politiserend** te **werken**. Ga met de signalen van je outreachers (en andere medewerkers) aan de slag en zoek naar manieren om ze door te geven aan het beleid.

Voor het beleid:

- Outreachend werken is **niet enkel projectwerk**. Het moet deel zijn van reguliere werkingen en duurzaam worden uitgebouwd om impact te hebben. Er moeten zowel voorwaarden als mandaat gecreëerd worden en middelen komen zodat organisaties hier ruimte voor krijgen.

Tijdens de lockdown konden we meer outreachend werken. Ik ben dingen in de bus gaan stoppen, heb met mensen op straat afgesproken etc. Maar nu zitten we helaas terug in het oude systeem, en krijgen we daar het mandaat niet meer voor.

- Heb **vertrouwen** in outreachers. Outreachend werken kan je niet registreren zoals andere werkingen. Het gaat over kwaliteit in plaats van kwantiteit.
- Zet in op **samenwerkingen** tussen diensten zodat er netwerken ontstaan waarbij professionals elkaar kunnen inschakelen als hulp, om door te verwijzen, om samen te gaan outreachen etc.
- Sta **open voor signalen** die je krijgt vanuit outreachers. Schep kanalen om signalen te capteren en ga ermee aan de slag.

Recht-Op is een Antwerpse vereniging waar mensen in armoede het woord nemen. Samen met hen strijden we voor een samenleving zonder uitsluiting.

Recht-Op maakt deel uit van het Netwerk tegen Armoede en Samen Tegen Armoede – Antwerps Netwerk (STA-AN).

www.recht-op.be
www.samenwijzer.be
info@recht-op.be